

Sygn. akt: III U 490/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę socjalną

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 23.04.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. M. prawo do renty socjalnej na okres od dnia 01.04.2014r. do 31.03.2016r.;

2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. M. prawa do renty socjalnej. M. M. wniosła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że jej stan zdrowia od czasu, kiedy pobierała rentę socjalną nie poprawił się, a wręcz pogorszył. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS odwołująca nie została uznana za całkowicie niezdolną do pracy. W oparciu o przeprowadzone dowody Sąd ustalił, że pani M. M. do 31 marca 2014 roku była uprawniona do renty socjalnej. W dniu 4 lutego 2014 roku złożyła w organie rentowym wniosek o ustalenie uprawnień do renty socjalnej na dalszy okres. W celu ustalenia powyższych uprawnień odwołującą skierowano na badania lekarskie, po przeprowadzeniu których lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 4 marca 2014 roku stwierdził, że M. M. nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Ubezpieczona wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia. Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu dnia 15 kwietnia 2014 roku zajęła analogiczny jak lekarz orzecznik stanowisko. Wobec powyższego ZUS decyzją z 23 kwietnia 2014 roku odmówił M. M. prawa do renty socjalnej na dalszy okres. W ocenie Sądu

Okręgowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie i zostało przez Sąd Okręgowy uwzględnione. Zgodnie z artykułem 4 ustęp 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całko..., całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstały, bądź przed ukończeniem 18 roku życia, bądź w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia, bądź w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Zgodnie z ustępem 2 cytowanego artykułu 4 osobie, która spełnia warunki określone w ustępie 1 przysługuje bądź renta socjalna stała, jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała, bądź renta socjalna okresowa, jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa. Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera z kolei artykuł 12 ustęp 1 do 3 ustawy z 17 grudnia 98 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Natomiast całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Zgodnie z artykułem 61 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który z mocy artykułu 15 ustawy o rencie, o rencie socjalnej stosuje się odpowiednio prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony stał się ponownie niezdolny do pracy. Przez ustąpienie zdolności do pracy należy rozumieć zarówno sytuację, kiedy na skutek badania lekarskiego ustalono brak niezdolności do pracy, jak też sytuację, kiedy upłynął okres na jaki świadczenie przyznano. W świetle cytowanych wyżej przepisów kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania pani M. M. było ustalenie czy jest ona nadal całkowicie niezdolna do pracy. Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego z zakresu dermatologii jako właściwego ze względu na schorzenia odwołującej, który w złożonej opinii rozpoznał u odwołującej rybią łuskę wrodzoną typu erythrodermicznego i stwierdził, że schorzenie powyższe występujące u wnioskodawczyni powoduje okresową całkowitą niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu z ogólnego stanu zdrowia. Całkowita niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej powstała zdaniem biegłego przed ukończeniem 18 roku życia, trwa nadal od dnia wstrzymania wypłaty świadczenia rentowego, to jest od dnia 31 marca 2014 roku i ma charakter okresowy. Biegły wskazał, że badanie kontrolne należy przeprowadzić za 2 lata, to jest 31 marca 2016 roku. W uzasadnieniu opinii biegły wskazał, że u wnioskodawczyni istnieją udokumentowane badaniami klinicznymi, obserwacją w trakcie leczenia ambulatoryjnego i potwierdzone przez biegłego lekarza sądowego w trakcie badania przedmiotowego, wybitnie nasilone i niezwykle rzadko spotykane zmiany skórne o charakterze wrodzonej rybiej łuski typu erythrodermicznego. Pomimo wszechstronnego leczenia z wykorzystaw..., z wykorzystaniem możliwie dostępnych metod i środków powszechnie stosowanych w medycynie, nie doszło do zahamowania istniejącego procesu chorobowego. Stwierdzone dolegliwości skórne mają charakter progresywny, a tak wybitnie nasilone i, i uogólnione zmiany powodują zdaniem biegłego bardzo istotne ograniczenie funkcji ruchowych uniemożliwiając wykonywanie jakiejkolwiek pracy. Aktualny stan zdrowia wnioskodawczyni spowodowany stwierdzonym schorzeniem nie daje możliwości przekwalifikowania, ani też podjęcia leczenia w ramach zwolnienia lekarskiego. W związku z powyższym biegły całkowitą niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej uznał, że powstała ona przed ukończeniem 18 roku życia oraz trwa nadal od dnia wstrzymania wypłaty świadczenia rentowego, to jest od dnia 31 marca 2014 roku i ma charakter okresowy. Badanie kontrolne należy przeprowadzić za 2 lata, to jest 31 marca 2016 roku. Żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do powyższej opinii. W ocenie Sądu opinia ta zasługiwała w pełni na uwzględnienie, była rzeczowa, logicznie, szczegółowo i przekonująco uzasadniona. Sąd nie miał żadnych wątpliwości uznając, że winna ona być tutaj podstawą do przyjęcia, że odwołująca jest w dalszym ciągu całkowicie niezdolna do pracy. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznając, iż odwołująca spełnia wszystkie konieczne przesłanki do uzyskania prawa do renty socjalnej na dalszy okres, w oparciu o artykuł 477(14) paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. M. prawo do renty socjalnej na dalszy okres, to jest od dnia 1 kwietnia 2014 roku do 31 marca 2016 roku, czyli z zachowaniem ciągłości. Zgodnie z treścią artykułu 118 ustęp 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, są tu zobowiązane, przy..., przyznają tu odwołującej prawo do renty do zawieszenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującej prawa do renty już na etapie postępowania przez ZUS. Treść opinii biegłego wskazuje bowiem, że doszło do znacznego pogorszenia stanu

zdrowia w zakresie schorzenia dermatologicznego w porównaniu do stanu z dnia badania przez Komisję Lekarską. Stąd Sąd nie widział podstaw do tego, by obciążać odpowiedzialnością organu rentowego za niewydanie decyzji już na etapie postępowania przez ZUS, czyli za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Z tych względów Sąd orzekł jak w punkcie 2 wyroku.